

За результатами дослідження можна зробити висновки, що процесний підхід орієнтований, в першу чергу, не на організаційну структуру підприємства, а на бізнес-процеси, які є сукупністю різного роду видів діяльності, кінцевою метою виконання яких є створення продуктів або послуг, що представляють цінність для зовнішніх або внутрішніх споживачів. Технологія опису та структурування бізнес-процесів забезпечує прозорість усіх операцій бізнесу, дозволяє виявити можливості збоїв на тому чи іншому етапі виконання робіт, вчасно знайти і виправити помилку.

Список літератури:

1. Кравченко М. Механізм оптимізації бізнес-процесів банку / М.Кравченко // Вісник Національного банку України.-2015.- № 3 -С.47-53
2. Репин В. В. Процессный подход к управлению. Моделирование бизнес-процессов / В. В. Репин, В. Г. Елиферов. – М. : РИА Стандарты и качество, 2004. – 408 с.
3. Хаммер М. Реинжиниринг корпорации : Манифест революции в бизнесе / М. Хаммер, Дж. Чампи ; пер. с англ. – М. : Манн : Иванов и Фербер, 2006. – 287 с.
4. Глінський Є. Г. Структуризація бізнес-процесів банку як напрямок підвищення якості банківських продуктів / Є.Глінський // Сталий розвиток економіки. – 2012. – № 5 – С. 376 – 381.

УДК 657.47.07

В. І. Шийко
к. е. н., доцент кафедри фінансів,

Ю. Бабінець
магістр за спеціальністю
«Фінанси, банківська справа та страхування»
ДВНЗ «Івано-Франківський національний
технічний університет нафти і газу»

МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИКИ

Електроенергетична галузь була і залишається базовою галуззю економіки України, вона посідає друге місце після нафтогазової галузі за ступенем забезпечення енергетичної незалежності країни і з кожним роком її частка в системі енергозабезпечення держави стає все більшою, обґрунтованішою та важливішою. Тому актуальність дослідження проблем управління та забезпечення фінансової стійкості підприємств даної галузі є беззаперечною і на часі.

Основні підходи до розуміння «фінансової стійкості» пов'язуються, в основному, зі станом і структурою активів і пасивів, які впливають із традиційного трактування фінансів підприємств як системи економічних відносин, які виникають у процесі формування, розподілу та використання грошових ресурсів підприємства [1-6], проте варто визначити найбільш повне та доцільне тлумачення цієї категорії як здатність підприємства підтримувати таку конкурентну позицію на ринку, яка дозволить отримувати необхідний прибуток за умови такої ліквідності своїх активів, яка б дозволила розрахуватися з усіма зобов'язаннями в терміни, що не перевищують допустимий рівень ризику. Тому управління фінансовою стійкістю можна визначити як структурований процес реалізації методів, заходів, процедур та інструментів керуючою підсистемою для збереження необхідного рівня ліквідності та платоспроможності за умови достатнього рівня інвестиційної привабливості в умовах конкуренції. Процес управління фінансовою стійкістю підприємства є невід'ємною частиною загальної стратегії управління підприємством, оскільки фінансово стійке, стабільне, платоспроможне підприємство має ряд переваг перед іншими підприємствами такого ж профілю при отриманні кредитів, залученні інвестицій, у виборі постачальників і в підборі кваліфікованих кадрів, а також воно є більш захищеним від впливу негативних зовнішніх чинників і має менший ризик банкрутства [5]. Тоді механізм управління фінансовою стійкістю підприємства можна визначити як сукупність принципів, методів, заходів, процедур та інструментів управління,

які застосовуються суб'єктами для забезпечення фінансової стійкості підприємства [6].

Формування механізму управління фінансовою стійкістю підприємств електроенергетики необхідно розпочати з ідентифікації особливостей діяльності галузі, характеристики складових механізму, а також визначення послідовності етапів його формування. Посилаючись на теоретичні дослідження науковців та практичний досвід управлінців галузі кожен механізм повинен мати: керуючу підсистему (суб'єкт), керовану (об'єкт) та забезпечуючу [5,6]. Суб'єкти, використовуючи механізм, впливають на об'єкти управління, тому суб'єктами є керівництво підприємства, фінансові менеджери, фінансові аналітики, працівники фінансових служб і відділів, а також держава як основний регулятор даної галузі через НКРЕ та ін, об'єктами є фінансова діяльність підприємства, фінансові ресурси, джерела фінансування суб'єкта господарювання, прибуток тощо. Проте, не відбудеться ефективне функціонування відповідного механізму без якісної системи забезпечення яка включає: нормативно-правове; фінансово-економічне; організаційне; науково-технічне; кадрове; інформаційне забезпечення. Фінансові методи, як елемент механізму управління фінансовою стійкістю варто розглядати як систему фінансових способів, що використовуються підприємством для досягнення та підтримання фінансової стійкості, серед них можна виділити планування та прогнозування, фінансування та ціноутворення, кредитування, страхування та інші. Фінансовий важіль – «це спосіб дії при використанні фінансового методу» [6]. При цьому одному фінансовому методу управління фінансовою стійкістю може відповідати кілька фінансових важелів. До фінансово-економічних процедур управління можна віднести: фінансовий контролінг, діагностику, моніторинг та ін.

Розглянуті теоретичні та практичні аспекти формування механізму управління фінансовою стійкістю підприємств електроенергетики дозволять комплексно та системно вирішувати проблеми забезпечення фінансової стійкості підприємства, раціоналізувати та оптимізувати процес управління

фінансовими ресурсами та фінансовою стійкістю суб'єктів господарювання. Тому механізм управління фінансовою стійкістю підприємств електроенергетики слід розглядати як цілісну систему фінансових методів та відповідних важелів, а також форм та інструментів, що використовуються підприємством для досягнення та підтримання фінансової стійкості на належному рівні за відповідної системи її забезпечення.

Список літератури:

1. Шовкопляс Н. В. Аналіз підходів до визначення сутності поняття «фінансова стійкість підприємства [Електронний ресурс] / Н. В. Шовкопляс // Управління розвитком. - 2013. - № 15. - С. 147-149. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uproz_2013_15_66

2. Вознюк А. О. Фінансова стійкість та її значення для економічного розвитку і безпеки підприємства [Електронний ресурс] / А. О. Вознюк // Економічні науки. Сер. : Облік і фінанси. - 2012. - Вип. 9(1). - С. 164-169. - Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecnof_2012_9\(1\)_25](http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecnof_2012_9(1)_25)

3. Мелень О. В. Фінансова стійкість підприємства як одна із складових його економічної безпеки [Електронний ресурс] / О. В. Мелень, Ю. В. Сидоренко // Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Сер. : Технічний прогрес та ефективність виробництва. - 2013. - № 66. - С. 160-165. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vcpitp_2013_66_27

4. Масленніков Є. І. Механізм управління фінансовою стійкістю промислового підприємства [Електронний ресурс] / Є. І. Масленніков. // Ефективна економіка. - 2015. - № 1. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2015_1_47

5. Косарева І. П. Механізм управління фінансовою стійкістю підприємства [Електронний ресурс] / І. П. Косарева, А. С. Бут // Молодий вчений. - 2017. - № 4. - С. 678-682. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2017_4_160

6. Цюпа А. В. Формування механізму управління фінансовою стійкістю підприємства / А. В. Цюпа, І. Л. Загребя // Наукові записки – 2012 - вип.12, част.ІІ – С. 45-48